

پروفیل (مقطع)

برای نشان دادن پستی و بلندی زمین در طول یک امتداد مشخص مانند راه، برش فرضی به زمین داده می شود.

پروفیل، برش قائمی است از زمین که در امتداد محور مشخصی تهیه می شود. منظور از تهیه پروفیل، مشخص نمودن ارتفاع نقاط مختلف سطح زمین در امتداد محوری خاص می باشد.

پروفیل دو نوع می باشد:

۱. پروفیل طولی که منطبق بر امتداد مسیر می باشد.
۲. پروفیل عرضی که عمود بر امتداد مسیر می باشد.

روش‌های بدست آوردن پروفیل

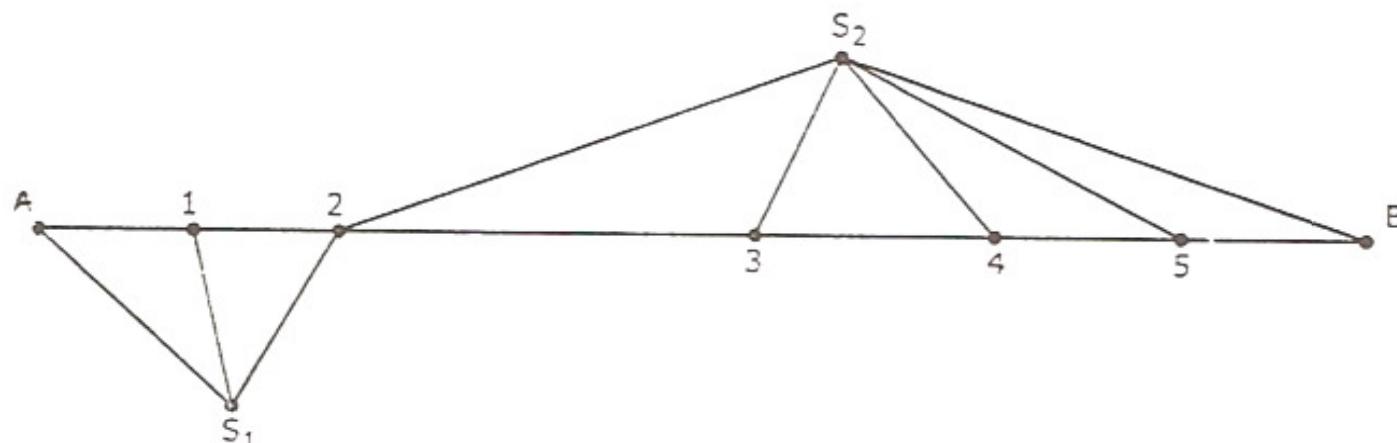
برای تهیه نمودن پروفیل زمین در امتدادی مشخص، از دو روش می توان استفاده نمود:
الف. روش مستقیم: در این روش بعد از انجام عملیات زمینی، اندازه‌گیری فاصله افقی و اختلاف ارتفاع نقاطی که روی امتداد مشخص قرار دارند، پروفیل (مقطع) را ترسیم می کنند.

ب. روش غیرمستقیم: در این روش بعد از ترسیم پلان با خطوط تراز از منطقه‌ای که امتداد در آن قرار دارد، پروفیل (مقطع) ترسیم می شود.

روش مستقیم تهیه مقطع از زمین

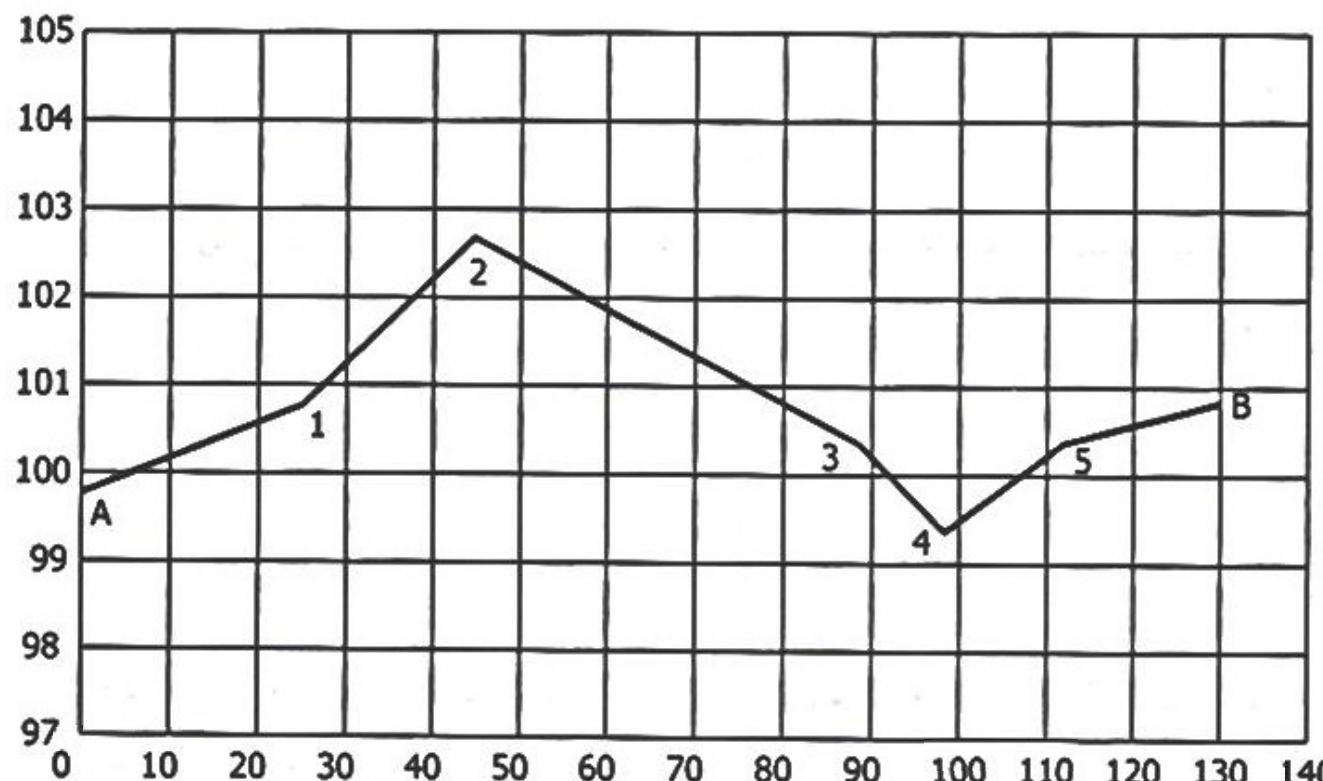
بر روی زمین، امتداد مورد نظر را میخ کوبی می‌کنیم. فاصله میخ‌ها از یکدیگر یکسان نمی‌باشد و تعداد آنها به شیب زمین بستگی دارد. هر جا شیب زمین تغییر نماید، میخ کوبی می‌کنیم. فاصله میخ‌ها را بصورت پی‌درپی اندازه‌گیری نموده و با ترازیابی ارتفاع آنها را مشخص می‌کنیم. سپس با مشخص نمودن ارتفاعات نقاط و فاصله آنها از یکدیگر، بر روی کاغذ مشبك میلیمتری دو محور عمود بر هم ترسیم نموده و هر نقطه را با مختصات دوگانه‌اش بر روی دستگاه مختصات پیدا نموده و سپس نقاط بدست آمده را به هم وصل می‌کنیم.

مثال: در امتداد AB پنج نقطه تغییر شیب وجود دارد. پس از اندازه‌گیری فواصل نقاط از یکدیگر، از ایستگاههای S_1 و S_2 آنها را ترازیابی نموده‌ایم.

جدول ترازیابی مطابق شکل زیر تنظیم نموده و فرض می‌کنیم که ارتفاع نقطه A برابر ۱۰۰ متر می‌باشد. سپس ارتفاع دیگر نقاط را بدست می‌آوریم.

نقطه	فرات عف B.S	فرات وسط I.S	فرات جر F.S	اختلاف ارتفاع		فاصله نقاط از پکد پگر	ارتفاع	ارتفاع گردشده برحسب متر
				-	+			
A	۲۶۲۰					۲۲/۴۸	۱۰۰/۰۰۰	۱۰۰
1		۲۶۳۵			+۱۵		۱۰۰/۸۸۵	۱۰۰/۹
2	۰۵۷۰		۰۸۱۰		-۲۴۰		۱۰۲/۷۰۵	۱۰۲/۷
3		۲۶۰۵		۱۹۶۰			۱۰۰/۷۹۰	۱۰۰/۷
4		۲۶۲۲		۱۹۱۷			۹۹/۳۲۳	۹۹/۳
5		۲۷۹۳		۱۱۲۹			۱۰۰/۴۵۲	۱۰۰/۴
B		۲۱۸۴		+۶۰۹			۱۰۱/۰۶۱	۱۰۱

به دلیل اینکه تغییرات طولی میان نقاط خیلی بیشتر از تغییرات ارتفاعی آنها می باشد معمولاً مقیاس محور ارتفاعات را ده برابر مقیاس محور فواصل در نظر میگیرند.

مثال حل شده (صورت سؤال)

می خواهیم دو نقطه A و B را با شیب یکنواخت به یکدیگر وصل کنیم، برای این کار روی امتداد AB، چهار میخ کوبیده و آن را ترازیابی نموده ایم. قرائت های شاخص طبق جدول زیر می باشد، مطلوب است محاسبه شیب خط پروژه و ارتفاع خاکبرداری یا خاکریزی در نقاط میخ کوبی شده؟ ($h_B = 1590m$ و $h_A = 1580m$)، $K = 20 \text{ mm}$ (پروفیل طولی مربوط به جدول برداشت زیر را نیز ترسیم کنید).

فاصله بین نقاط ترازیابی شده	شماره نقاط	B.S. (mm)	F.S. (mm)	ΔH (m)	ارتفاع هر نقطه (m)	مقدار تصحیح شده (mm)	ارتفاع تصحیح شده (m)	ارتفاع نقاط روی خط پروژه (m)	ارتفاع خاکبرداری با خاکریزی (m)
50m	A	3725							
100m	1	2989	0156						
50m	2	2029	0521						
150m	3	2582	2051						
150m	4	3380	1161						
$\sum L_i = 500$	B		0806						

خاکریزی: F و خاکبرداری: C

$$h_1 = h_A + \Delta H_{A1} = 1580 + 3.569 = 1583.569m$$

$$h_2 = h_1 + \Delta H_{12} = 1583.569 + 2.468 = 1586.037m$$

$$h_3 = h_2 + \Delta H_{23} = 1586.037 + (-0.022) = 1586.015m$$

$$h_4 = h_3 + \Delta H_{34} = 1586.015 + 1.421 = 1587.436m$$

$$h_B = h_4 + \Delta H_{4B} = 1587.436 + 2.574 = 1590.010m$$

حال خطای بست ترازیابی را بدست می آوریم:

$$\begin{aligned} \text{(ارتفاع واقعی)} - h_E &= h_E - (از ترازیابی بدست آورده ایم) \\ &= 1590.010 - 1590.000 = 0.010m = 10mm \end{aligned}$$

حال مقدار مجاز خطای بست ترازیابی را محاسبه می کنیم.

$$e = \pm K^{mm} \sqrt{L^{km}} \Rightarrow e = \pm 20^{mm} \sqrt{0.5^{km}} \cong 14mm$$

چون مقدار خطای بست ترازیابی از خطای مجاز کمتر می باشد لذا می توان خطا را سرشکن کرد.

$$c = \frac{10^{mm}}{5} = 2mm$$

چون مقدار خطای بست ترازیابی از خطای مجاز کمتر می باشد لذا می توان خطا را سرشکن کرد. مقدار تصحیح هر نقطه ترازیابی از رابطه زیر بدست می آید:

$$c_i = -\frac{e \times p}{n}$$

که در آن c_i : تصحیح نقطه نام، p : شماره نقطه، e : خطای کل ترازیابی و n : تعداد کل نقاط می باشد. مقادیر تصحیح نقاط را محاسبه و اعمال نمائید.

شیب خط پروژه از رابطه زیر بدست می آید:

$$\alpha = \frac{\Delta H}{L} = \frac{10}{500} = 0.02$$

شیب $\times L_i +$ ارتفاع نقطه ما قبل روی خط پروژه = ارتفاع هر نقطه روی خط پروژه

با توجه به فرمول بالا می توان نوشت:

$$\text{ارتفاع نقطه } A = 1580 + 50 \times 0.02 = 1581$$

$$\text{ارتفاع نقطه } 1 = 1581 + 100 \times 0.02 = 1583$$

$$\text{ارتفاع نقطه } 2 = 1583 + 50 \times 0.02 = 1584$$

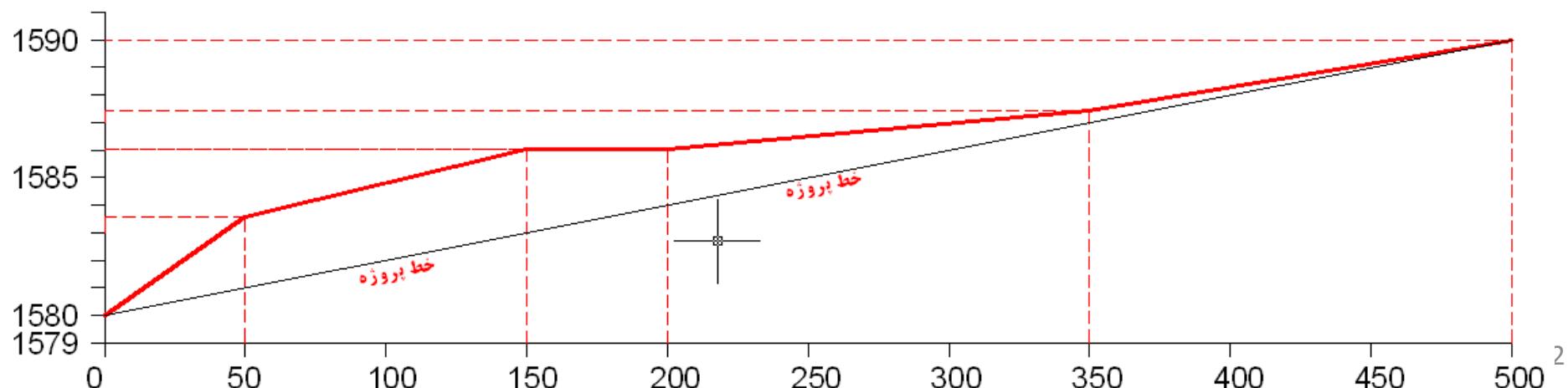
$$\text{ارتفاع نقطه } 3 = 1584 + 150 \times 0.02 = 1587$$

$$\text{ارتفاع نقطه } B = 1587 + 150 \times 0.02 = 1590$$

مثال حل شده (راه حل)

فاصله بین نقاط ترازیابی شده	شماره نقاط	B.S. (mm)	F.S. (mm)	ΔH (m)	ارتفاع هر نقطه (m)	مقدار تصحیح (mm)	ارتفاع تصویب شده (m)	ارتفاع نقطه روی خط بروزه (m)	ارتفاع خاکبرداری با خاکریزی (m)
50m	A	3725		3.569	1580		1580	1580	0
100m	1	2989	0156	2.468	1583.569	-0.002	1583.567	1581	2.567C
50m	2	2029	0521	-0.022	1586.037	-0.004	1586.033	1583	3.033C
150m	3	2582	2051	1.421	1586.015	-0.006	1586.009	1584	2.009C
150m	4	3380	1161	2.574	1587.436	-0.008	1587.428	1587	0.428C
$\sum L_i = 500$	B		0806		1590.010	-0.01	1590	1590	0

* خاکریزی: F و خاکبرداری: C

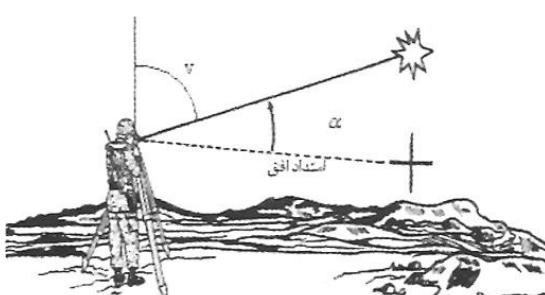
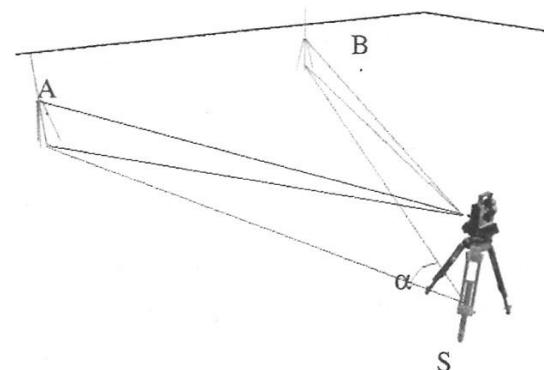
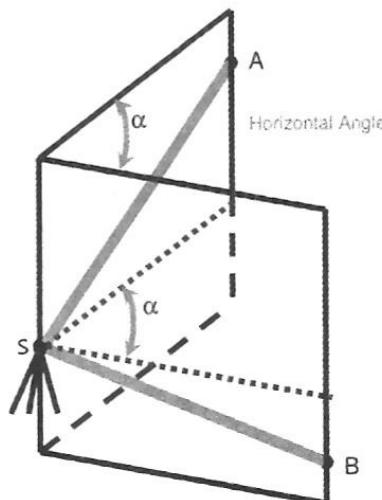

یکی از مهمترین کمیت‌هایی که در نقشه برداری اندازه گیری می‌شود، زاویه بین دو امتداد می‌باشد و عموماً توسط تئودولیت‌ها (زاویه یاب‌ها) اندازه گیری می‌شود.

انواع زوایا

• زاویه افقی

زاویه افقی بین دو امتداد عبارت است از زاویه تصاویر آن دو امتداد در صفحه افق

• زاویه قائم یا زاویه زنیتی زاویه بین امتداد قائم ایستگاه با امتداد نشانه روی را زاویه قائم یا زاویه سمت الراسی آن امتداد گویند.

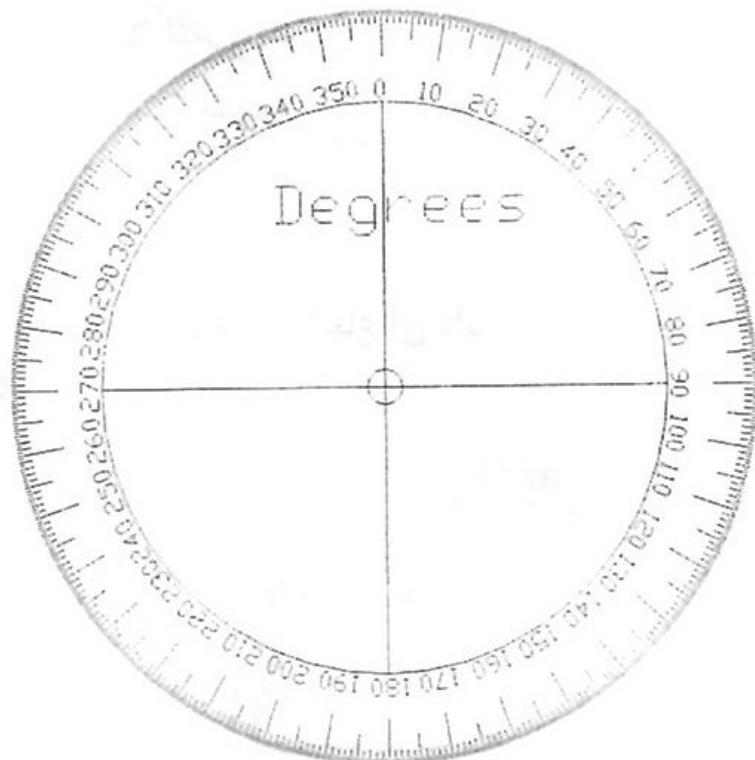
• زاویه شیب یا زاویه ارتفاعی متمم زاویه قائم یعنی زاویه بین امتداد مورد نظر و تصویرش بر صفحه افق را زاویه شیب گویند.

درجه

هرگاه محیط دایره را به 360 جزء مساوی تقسیم کنیم زاویه مرکزی مقابل به هر جزء آن را یک درجه گویند. به $\frac{1}{60}$ درجه، دقیقه و به $\frac{1}{60}$ دقیقه، ثانیه گویند. درجه پر کاربردترین واحد

اندازه گیری زاویه می باشد که جزء واحدهای 60 قسمتی می باشد. لازم به ذکر می باشد عموماً درجه را به صورت " $^{\circ}$ " یا اعشار درجه نمایش می دهند. نمونه ای از نمایش زاویه به صورت درجه به صورت زیر می باشد:

$$36^{\circ}15'46'' = 36.262778^{\circ}$$

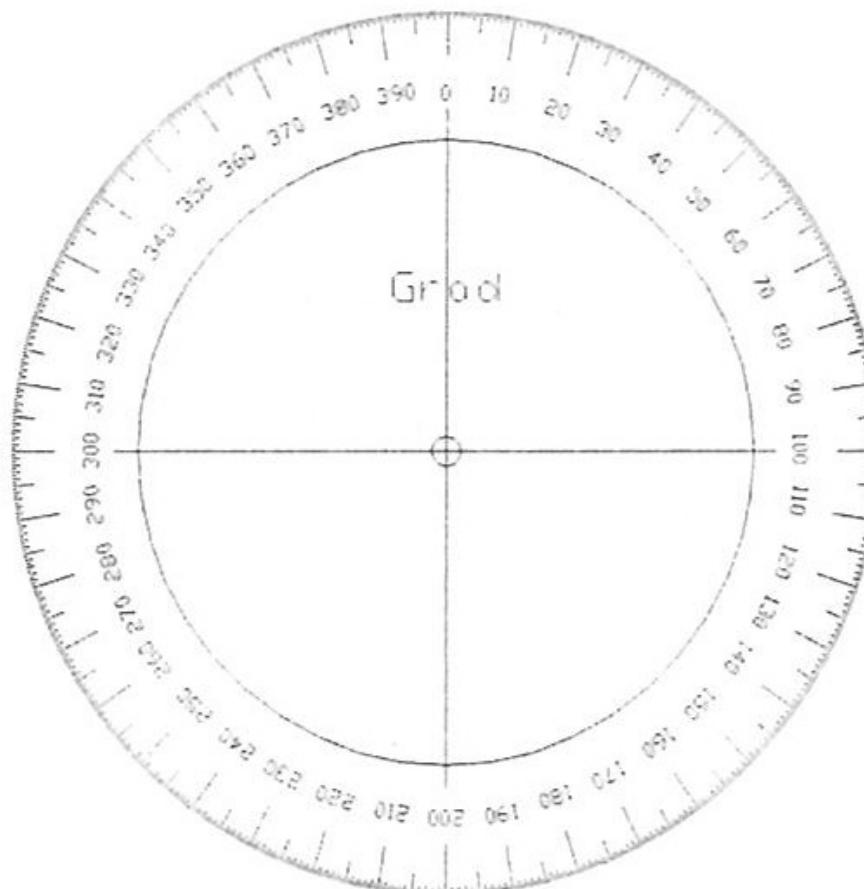

گراد

هرگاه محیط دایره را به 400 قسمت مساوی تقسیم کنیم زاویه مرکزی مقابل به هر جزء آن را یک گراد گویند. به $\frac{1}{100}$ گراد، دقیقه گرادی و به $\frac{1}{100}$ دقیقه گرادی، ثانیه گرادی گویند.

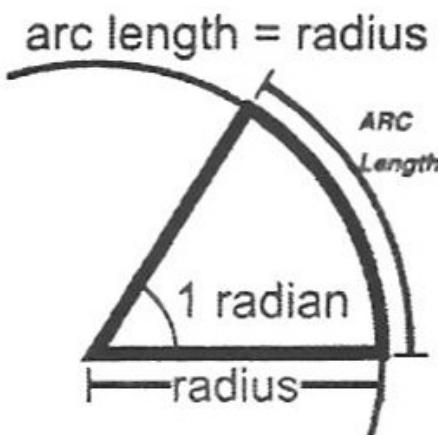
گراد جزء واحد های 100 قسمتی بوده و معمولاً آنرا با علامت grad نشان می دهند. نمونه ای از نمایش زاویه به صورت گراد به صورت زیر می باشد:

$383,4179$ grad

رادیان

اگر نسبت بین طول قوس دایره‌ای و شعاع آن دایره، یک باشد زاویه مرکزی مقابل به آن را یک رادیان گویند.

شکل ۲-۵

یک رادیان واحدی از زوایای مسطحه می باشد که برابر با $\frac{180}{\pi}$ درجه یا 57.29578 درجه است و معمولاً با علامت rad نشان داده می شود.

رابطه بین واحدهای مختلف زاویه به صورت زیر می باشد:

$$\frac{D}{360} = \frac{G}{400} = \frac{R}{2\pi}$$

مثال ۱: $16^{\circ}17'$ معادل چند گراد می باشد؟

$$\frac{16^{\circ}17'}{180} = \frac{x}{200} \Rightarrow x = 18.0926 \text{ grad}$$

مثال ۲: 117.1398 grad معادل چند رادیان می باشد؟

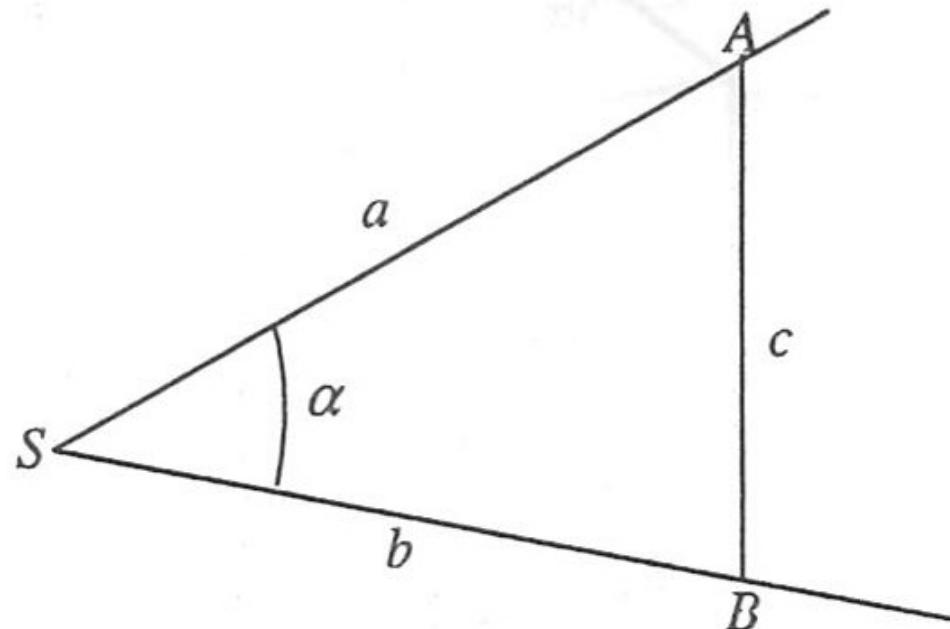
$$\frac{117.1398 \text{ grad}}{200} = \frac{x}{\pi} \Rightarrow x = 1.8400277 \text{ rad}$$

مثال ۳: ۱ میلی گراد چند درجه است؟

$$\frac{0.001 \text{ grad}}{200} = \frac{D}{180} \Rightarrow D = 0^{\circ}0'3.24''$$

جهت زاویه یابی توسط متر، ابتدا اضلاع زاویه مورد نظر را امتدادگذاری کرده (طبق شکل ۴-۵) و سپس از نقطه S به طول دلخواه در روی اضلاع جدا کرده (SA و SB) و با مترکشی، اضلاع مثلث (طولهای a، b و c) را بدست آورده و در نهایت از رابطه کسینوسها طبق رابطه زیر، زاویه $\hat{ASB} = \alpha$ به دست می آید.

$$\cos \alpha = \frac{a^2 + b^2 - c^2}{2ab}$$

اولین دستگاه زاویه یاب به نام ترانزیت در سال ۱۶۹۰ برای مشاهدات نجومی ساخته شد. این دستگاه، تلسکوپی داشت که حول محور افقی دوران می‌نمود. پس از گذشت حدود یک قرن، با تکمیل تدریجی ساختمان زاویه یابهای قدیمی دستگاهی بنام تئودولیت ساخته شد که با حجمی کم دارای سرعت عمل و دقت بالایی بود.

برای اندازه‌گیری زوایای افقی و قائم از این دستگاه استفاده می‌گردد. فاصله و اختلاف ارتفاع بین دو نقطه را نیز می‌توان به کمک این دستگاه اندازه‌گیری نمود. تئودولیتها به اقسام مختلف شده‌اند هرچند در ظاهر ممکن است متفاوت به نظر برسند ولی طرز کار اکثر آنها شبیه هم

T16

می‌باشد.

فرید اسماعیلی

دستگاه تئودولیت برای آن که بتواند زوایای افقی و قائم را با دقت اندازه‌گیری کند از سه قسمت تشکیل شده است:

الف) قسمت فوقانی: از یک دو شاخه فلزی U شکل به نام آلیداد تشکیل شده است. موقعی که دوربین تنظیم شده باشد این دو شاخه در حالت قائم قرار می‌گیرد. برای آن که محور اصلی دستگاه در امتداد قائم قرار گیرد، باید تراز نصب شده بین دو شاخه آلیداد را به کمک پیچهای تنظیم پایه، تراز نمود.

یک محور افقی در بالای آلیداد وجود دارد که تلسکوپ دوربین نقشه‌برداری بر روی آن قرار گرفته و در یک صفحه قائم حول این محور افقی دوران می‌کند.

بر روی آلیداد همچنین نقاله قائم (لمب قائم Vertical Limb)، تراز لمب قائم (تراز لوبیایی)، تراز لمب افقی (تراز استوانه‌ای)، پیچ تنظیم تراز قائم و پیچ‌های حرکت ژند و گند تلسکوپ و آلیداد قرار دارند.

ب) قسمت میانی: محفظه‌ای است که درون آن یک دایره مدرج بصورت افقی قرار گرفته تا زوایای افقی به کمک آن اندازه‌گیری شود. این دایره مدرج را لمب افقی (Horizontal Circle) می‌نامند و امتداد محور اصلی دستگاه بر آن می‌گذارد.

ج) قسمت تحتانی: پایه‌ای است برای دو قسمت بالا و عبارت است از صفحه نگهدارنده دوربین که در اصطلاح (ترابرگ Three-brogue) نامیده می‌شود که دارای سه کفشه می‌باشد و دستگاه بوسیله سه پیچ بنام پیچهای تراز کننده که به این پایه متصلند روی سه پایه تکیه می‌کند. دستگاه به کمک این پیچ‌ها تراز شده و محور اصلی اش به حالت قائم در می‌آید. تراز کروی برای تراز نمودن دوربین و شاقول اپتیکی برای مستقر نمودن دوربین بر روی نقاط مورد نظر، جزو این قسمت محسوب می‌شوند.

فرید اسماعیلی

اجزاء متشکله تئودولیت

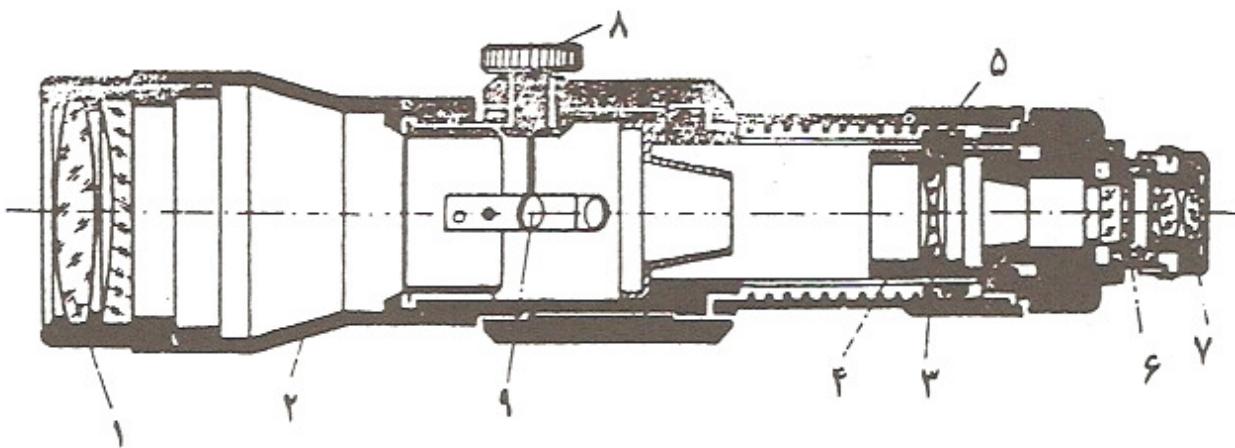
۱) دوربین نقشه برداری (تلسکوپ)

لوله‌ای است استوانه‌ای شکل به طول ۱۵ تا ۲۰ سانتی‌متر که از عدسی شی، عدسی چشمی، دیافراگم عدسی میزان، صفحه رتیکول و پیچ تنظیم تصویر تشکیل شده است. مگسک جهت نشانه روی اولیه بر روی دوربین و پیچ تنظیم عدسی میزان در کنار آن از اجزاء دیگر دوربین می‌باشند.

دوربین ترازیاب فقط در یک صفحه افقی جابجا می‌شود و نقشه‌بردار می‌تواند دوربین را به چپ یا راست بچرخاند ولی تئودولیت می‌تواند علاوه بر گردش به سمت چپ و راست، در صفحه قائم نیز حرکت کند.

- ۲- بدنه اصلی
- ۴- دیافراگم
- ۶- صفحه رتیکول
- ۷- عدسی چشمی
- ۹- مگسک
- ۱- عدسی شیئی
- ۳- عدسی میزان
- ۵- بدنه داخلی
- ۸- پیچ تنظیم عدسی میزان

۲) آلیداد

یک دو شاخه فلزی L شکل می‌باشد که دوربین حول آن می‌چرخد. به همین سبب به آن «محور چرخش دوربین» گفته می‌شود. خود آلیداد نیز حول محور قائم دستگاه (محور اصلی) دوران می‌کند.

T16

۳) صفحات مدرج (لمب‌ها)

دو صفحه مدرج می‌باشند که یکی بصورت افقی و دیگری بصورت قائم قرار گرفته و درجات آنها به کمک ورنیه و میکرومتر قرائت می‌گردند. (ورنیه وسیله‌ای است که به کمک آن می‌توان دقیق قرائت لمب را تا حد زیادی بالا برد)

تقسیمات لمب افقی در جهت حرکت عقربه‌های ساعت افزایش می‌یابد. تفاوت لمب افق و قائم در اکثر تئودولیتها در این است که صفر لمب قائم در جای ثابتی است و این مبنای قابل جابجا شدن نمی‌باشد ولی در لمب افقی به کمک پیچ یا دکمه مخصوص می‌توان قرائت زوایا را از صفر لمب شروع نمود. این عمل را صفر صفر کردن لمب و پیچ مربوطه را پیچ صفر صفر می‌نامند.

(۴) ترازها

برای آن که بتوان محور اصلی دستگاه را برابر امتداد قائم منطبق نمود بین دو شاخه آلیداد یک تراز نصب شده است. در بالای لمب قائم (صفحه مدرج قائم) تراز دیگری کار گذاشته شده که با پیچ مخصوص که در زیر آن است تنظیم می‌شود. در ترازیاب پس از تراز نمودن دستگاه، محور قراولروی در حالت افقی قرار می‌گیرد. ولی در تئودولیت محور قراولروی به سمت بالا و پایین حرکت می‌کند و برای تراز نمودن آن باید از لمب قائم استفاده نمود. در تئودولیتهای درجه‌ای موقعی که لمب قائم عدد 90° یا 270° را نشان دهد دوربین در حالت افقی می‌باشد. همچنین در تئودولیتهای گرادی زمانی که لمب قائم عدد 100° تا 300° را نشان دهد، دوربین حالت افقی دارد.

(۵) پایه

دستگاه تئودولیت بوسیله پایه که سه یا چهار پیچ عاجدار دارد در حالت افقی قرار می‌گیرد.

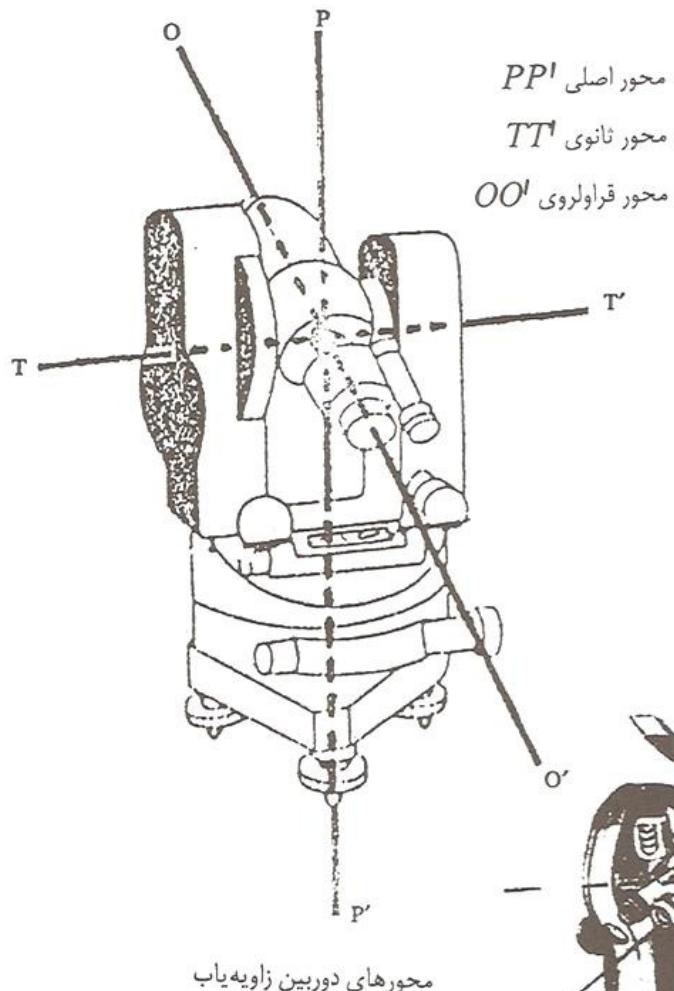
(۶) پیچ‌های کنترل حرکت

برای آن که حرکت دوربین و آلیداد و صفحه مدرج افقی (لمب افقی) قابل کنترل باشد از دو نوع پیچ حرکت ثُند و گُند استفاده می‌شود.

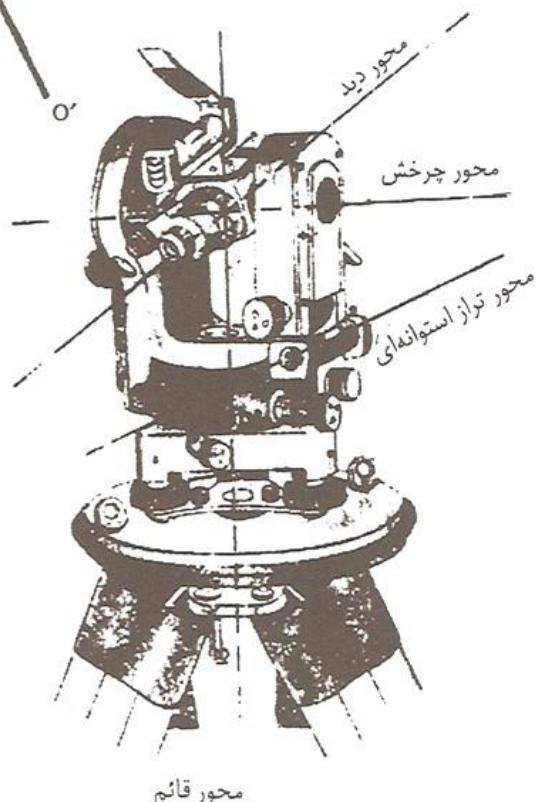
موقعی که پیچ‌های حرکت جزیی را بچرخانیم، تئودولیت در سطح افق و قائم به آرامی حرکت می‌کند.

T16

محورهای دوربین زاویه یاب

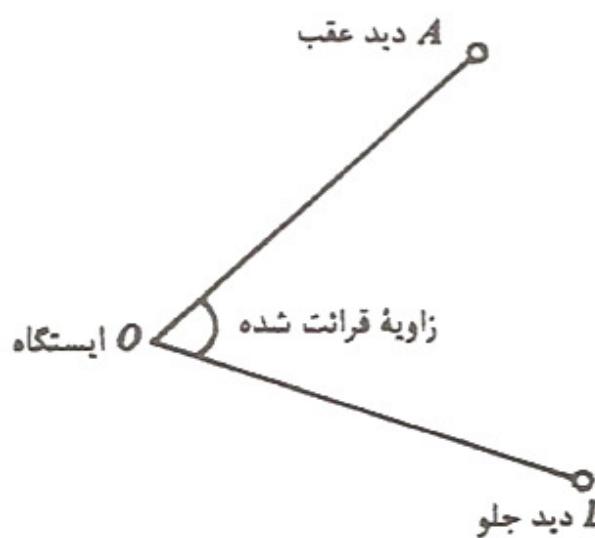

فرید

محورهای دوربین زاویه یاب

دوربین تئودولیت درای سه محور فرضی می‌باشد:

- الف) محور اصلی (محور قائم): خط فرضی است که بر مرکز لمب افقی عمود می‌شود و آلیاد حول این محور می‌تواند دوران کند. (خط PP')
- ب) محور افقی (محور ثانوی): خط فرضی است که بر مرکز لمب قائم عمود است و تلسکوپ دوربین حول آن دوران می‌کند. (خط TT')
- ج) محور قراولروی (محور نوری دوربین): خط فرضی است که از مرکز عدسی ها و تارهای رتیکول تلسکوپ دوربین می‌گذرد (خط OO') و به آن محور دیدگانی نیز گفته می‌شود.

الف) روش ساده: برای اندازه‌گیری زاویه‌ای مانند $\angle AOB$ ، دستگاه تئودولیت را در رأس زاویه قرار داده و به نقطه A قراولروی نموده و قرائت لمب افقی را ثبت می‌نماییم. سپس به نقطه B قراولروی نموده و قرائت لمب را ثبت می‌کنیم. باید دقت نمود که زاویه حاصله در جهت حرکت عقربه‌های ساعت می‌باشد.

$$\angle AOB = RB - RA$$

مثال ۱: با توجه به جدول زیر، زاویه $\angle AOB$ برابر چند درجه می‌باشد؟

ایستگاه	نقاط	قرائت لمب افقی بر حسب درجه
O	A	۱۳۵° و ۴۵'
	B	۱۵۲° و ۰۰

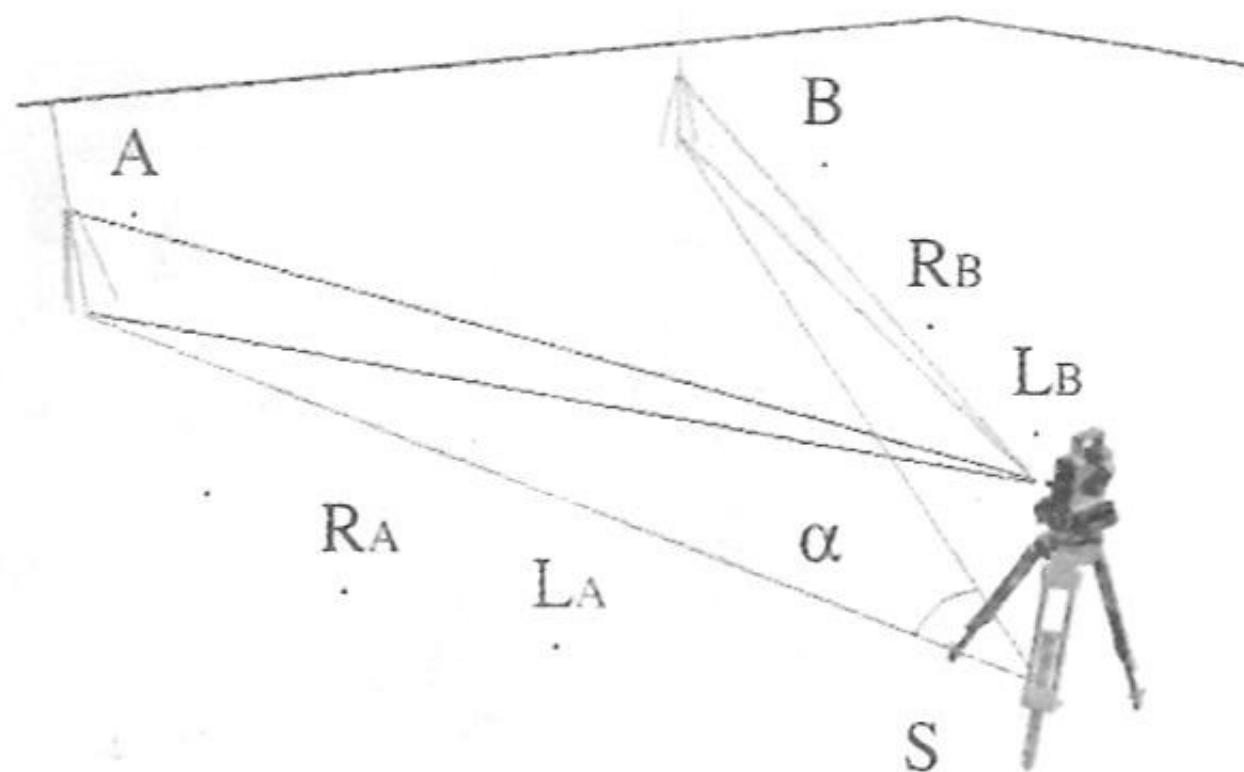
پاسخ:

زاویه $\angle AOB$ برابر با مقدار تفاوت دو قرائت می‌باشد.

$$\angle AOB = 152^\circ - 135^\circ, 45' = 16^\circ, 15'$$

روش کوپل یا قرائت مضاعف

ایستگاه استقرار	نقطه قراولروی	حالت دستگاه	قرائت زاویه	نیم کوپل	یک کوپل
S	A	L	0 0 0	90 0 15	85 0 17
		R	180 0 30		
	B	L	85 0 20	175 0 32	
		R	265 0 44		

• روش تکرار

اندازه زاویه افقی	قرائت لمب افقی	نقطه نشانه	دور نشانه روی	ایستگاه
$b_1 - a_1$	a_1	A	1	O
	b_1	B		
$b_2 - b_1$	$a_2 = b_1$	A	2	O
	b_2	B		
	...	A	...	O
	...	B		
	...	A	...	O
	...	B		
	...	A	...	O
	...	B		
$b_n - b_{n-1}$	$a_n = b_{n-1}$	A	n	O
	b_n	B		

$$\alpha = \frac{\sum \alpha_i}{n} = \frac{b_n - a_1 + 360^\circ k}{n}$$

مثال از روش تکرار زاویه ای را با پنج مرتبه تکرار اندازه گرفتیم. نتایج زیر به دست آمد. اندازه این زاویه را تعیین کنید.

قرانت لمب افقی	نقطه نشانه	دور	ایستگاه
۱۲۲°, ۲۲', ۲۰"	A	۱	
۱۷۵°, ۲۶', ۵۰"	B	۱	O
۲۴°, ۲۹', ۴۰"	B	۰	

حل: از تفاضل قرانت‌ها در دور اول مقدار تقریبی زاویه به دست می‌آید.

$$\alpha = 175^\circ, 26', 50'' - 122^\circ, 22', 20'' = 52^\circ, 12', 20''$$

مقدار این زاویه پس از ۵ مرتبه تکرار می‌شود.

$$5\alpha = 261^\circ, 06', 40''$$

و چون این مقدار را با قرانت A در دور اول جمع کنیم قرانت B در دور پنجم به دست می‌آید.

$$5\alpha + R_A = 284^\circ, 20', 10''$$

چون درجه‌بندی لمب بیش از ۳۶۰ درجه نیست می‌توان دریافت که اندکس قرانت، یک بار از صفر رد شده است. یعنی $k=1$ و در این صورت:

$$\alpha_m = \frac{b_5 - a_1 + 260^\circ}{5} = \frac{24^\circ, 29', 40'' - 122^\circ, 22', 20'' + 260^\circ}{5} = 52^\circ, 12', 14''$$

روش تجدید

$$n: \text{تعداد تجدید} \quad \frac{360}{n} = \text{پریود مبداءهای لازم در روش تجدید}$$

$$0 \Rightarrow 30^\circ 0'10''$$

$$\alpha_1 = 30^\circ 0'10''$$

$$90 \Rightarrow 120^\circ 0'15''$$

$$\alpha_2 = 30^\circ 0'15''$$

$$180 \Rightarrow 210^\circ 0'8''$$

$$\alpha_3 = 30^\circ 0'8''$$

$$270 \Rightarrow 300^\circ 0'11''$$

$$\alpha_4 = 30^\circ 0'11''$$

$$\alpha = \frac{\sum \alpha_i}{n} = \frac{30^\circ 0'10'' + 30^\circ 0'15'' + 30^\circ 0'8'' + 30^\circ 0'11''}{4} = 30^\circ 0'11''$$

نوع دستگاه:

تاریخ:

برگه فرائت زواياي افقى

شماره دستگاه:

عاماً

نام مؤسسه:

شماره صفحه:

نویسنده:

نام متعلقه :

استگاه	
استقرار	

فقط

ل ت دستگاه

فایل زاویه

15

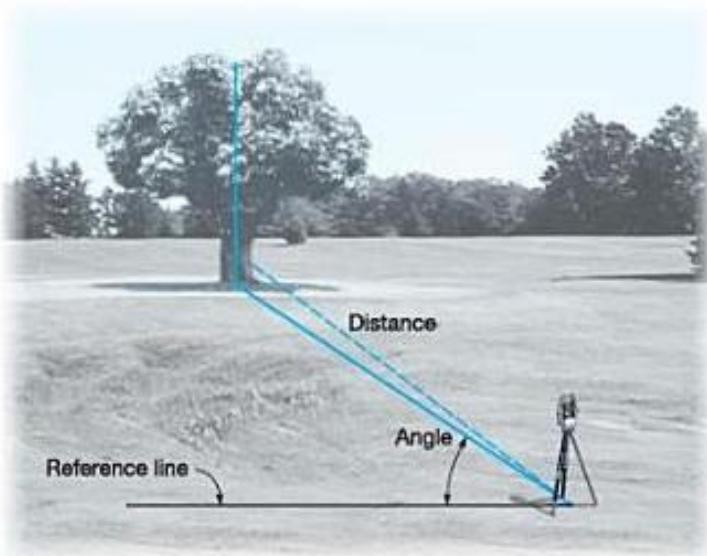
۱۷

ڈاکو بہ نھائیں

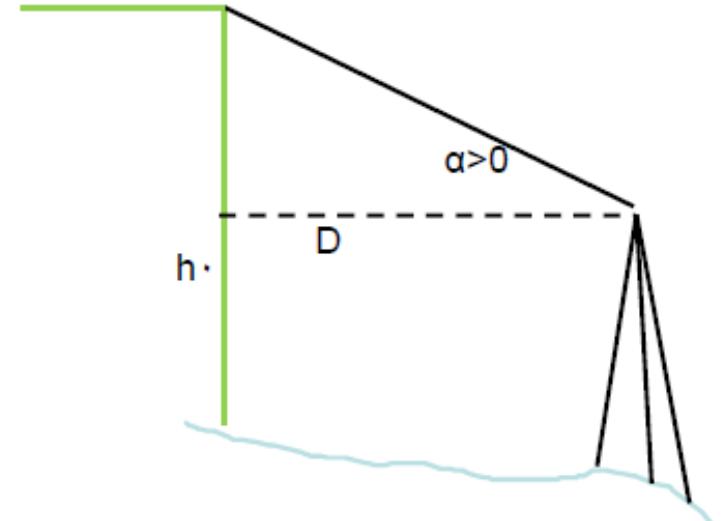
A 5x5 grid diagram with the following characteristics:

- The first column is colored yellow.
- The second and third columns are colored grey.
- The fourth and fifth columns are colored orange.
- The grid is defined by thick black lines.
- The top-right quadrant (orange area) contains a single black square at its geometric center.
- The bottom-right quadrant (orange area) is filled entirely with orange color.

- استفاده از زاویه قائم برای تعیین بلندی ساختمان:

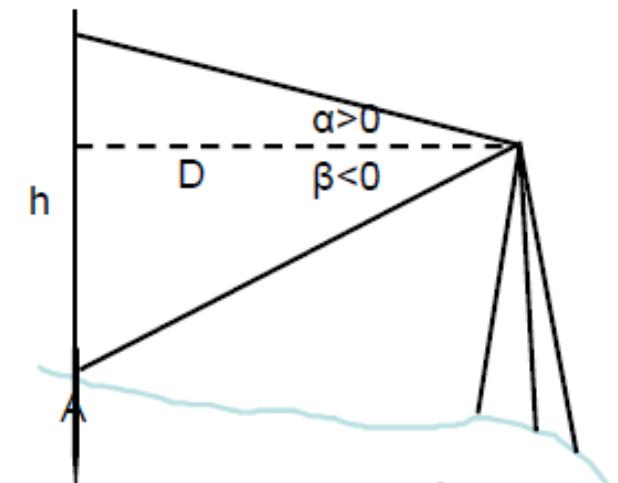

$$h = \tan(a) \times D + h_0$$

$$h = D(\tan \alpha + \tan \beta)$$

(زوايا با علامت مثبت قرار گيرند)

تمرین ۱: ۱۲. قرائت‌های انجام شده برای اندازه‌گیری زاویه AoB به روش کوپل را در جدول می‌بینید

(کارданی پیوسته نقشه‌برداری - سراسری ۱۳۷۸)

مقدار نهایی زاویه کدام است؟

S	P	C	α	
O	A	L	۰۰۰۰۰	۱) ۹۰° و ۰' ۰۰"
		R	۱۸۰۰۰۱۶	۲) ۳۱° و ۲۰' ۱۳"
O	B	L	۳۱۰۲۰۱۲	۳) ۱۰۵° و ۴۰' ۱۴"
		P	۲۱۱۰۲۰۳۰	۴) ۱۲۱° و ۲۰' ۲۱"

۴-۸ هر یک از دو زاویه MOC و ABD را به روش تکرار اندازه‌گرفتیم. نتایج اندازه‌گیری طبق جدول زیر است. متوسط هر یک از این دو زاویه را تعیین کنید.

فرائت لمب افقی	دور نشانه روی	نقطه نشانه	ایستگاه
۱۲°, ۴۶', ۵۰"	۱	M	
۱۵۱°, ۳۶', ۵۰"	۱	C	O
۱۲۵°, ۴۶', ۴۰"	۶	C	

فرائت لمب افقی	دور نشانه روی	نقطه نشانه	ایستگاه
۰۶۵, ۹۳۴۰ g	۱	A	
۱۹۲, ۲۹۳۵ g	۱	D	B
۲۹۷, ۷۳۵۰ g	۵	D	

پایان جلسه